

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 20. Articuli circa Religionem in Augustanis Comitiiis utrinque stabiliti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI.

§. XX.

A.C. 1555.Articuli circa Religionem in Augustanis comitiis utrinque stabiliti.Sleid. p.
l. 26.

Pallav. l. 13.

c. 13. n. 9.

Thu. l. 16.

num. 9.

Belcar.

comm. l. 26.

num. 65.

Tandem habitis pluribus Sessionibus condebatur decretum, quod publice prælectum, ac die vigesima quinta Septembris fuit promulgatum, quamvis idipsum componendis diffidiis parum aptum videretur. Complectebatur illud septendecim articulos, quorum præcipuos huc adducemus. I. Propter Augustanæ confessionis doctrinam, religionem, atque fidem, Cæsar, Ferdinandus Rex, cæterique Principes, ac Ordines, neminem totius Imperii quocunque modo violent, nec ad deserendam religionem suam, ceremonias, atque leges, quas in sua ditione, vel jam instituerunt, vel posthac instituent confessionis Augustanæ Socii, mandatis, aut alia quavis ratione cogant, neve contemnant etiam, sed hanc religionem illis liberam permittant, simulque bona, facultates, vectigalia, possessiones atque jura, ita ut pacate possint eis uti, & frui: II. dissidium quoque Religionis, non aliis, quam piis, amicis & tranquillis rationibus componatur. III. Eodem modo, qui sunt confessionis Augustanæ, sese gerent erga Cæsarem, Ferdinandum Regem, cæterosque Principes, ac Ordines antiquæ Religioni conjunctos, tam Sacros, quam civiles, erga cæte-

*cæteros omnes Ecclesiastici Status, eorum- Sæcul. XVI.
 que Collegia, quocumque tandem illi migra- A. C 1555
 rint habitandi caussa, modo ut recte procu-
 rentur ministeria, sicut infra dicetur IV.
 his omnibus & religionem suam, & cere-
 monias, & leges, & possessiones, & vecti-
 galia, cæteraque jura libere permittant,
 nec ulla ratione impediunt, quominus illis
 pacate utantur, fruantur, & quicquid erit
 offensionis, atque litis, more, ac legibus
 Imperii desiniatur utrobique. V. qui non
 sunt alterutrius religionis, hac in pace non
 comprehendantur. VI. Si quis Archiepi-
 scopus, Episcopus, Antistes, aut alius Or-
 dinis Ecclesiastici a religione veteri deficiet,
 is continuo decedat ab Episcopatu suo, præ-
 fectura, beneficio, simul cum omnibus et-
 iam fructibus, quos inde percepit: VII.
 Idipsum tamen ad nullam ejus infamiam
 pertinebit: VIII. Collegio, sive iis, ad
 quos ea res jure, vel consuetudine perti-
 net, liceat, & integrum sit in ejus locum
 eligere, seu constituere alium, qui sit ve-
 teris religionis, quo nimirum institutionis,
 electionis, præsentationis, confirmationis,
 & id genus alia jura simul cum tranquilla
 possessione bonorum integra illis permaneant,
 sic tamen, ut futuræ conciliationi religio-
 nis, de qua dictum est, nihil hoc ipso de-
 trahatur. IX. Et quia nonnulli Ordines
 Imperii, eorumque Majores, quasdam præ-
 fecturas Ecclesiasticas, collegia Monacho-
 rum,*

Sæcul. XVI. rum, & id genus alia bona sacra sibi
A. C. 1555. sumpserunt, eaque ministeriis Ecclesiæ, Scho-
 lis, & aliis bonis usibus accommodarunt,
 non interpellentur hoc nomine, nec in jus
 propterea vocentur, sed ejusmodi bona,
 nimirum, quæ non pertinent ad ordines
 Imperii, vel alios Imperio plane subjectos,
 & quorum possessionem tempore transactio-
 nis Passaviensis, & post etiam Ecclesia-
 stici non habuerunt, suo loco permaneant,
 & hac in pace comprehendantur: neque
 Cameræe judicibus, propter hæc ab illis
 usurpata, & alienata bona, jure quicquam
 adversus illos experiri, seu decernere li-
 ceat. X. Jurisdictio Sacra non exercea-
 tur, neque locum habeat adversus Augu-
 stance Confessionis religionem, fidem, ritus,
 leges, Ministerium Ecclesiasticum: sed su-
 spensa maneat, & sistatur, nec ullum im-
 pedimentum illis inferat, quoad integre
 sublatum erit dissidium: in cæteris autem
 rebus, extra religionem, ceremonias, leges,
 ac ministerium positus valeat, & exercea-
 tur pro veteri more, atque jure, XI.
 deinde toti Ordini Ecclesiastico suæ facul-
 tates, vectigalia, jura nihilominus integra
 maneant, sic tamen, ut ii, quorum in di-
 tione sunt ejusmodi bona, sui juris poli-
 tici, quod ante dissidium hoc religionis ha-
 buerunt, nihil amittant. XII. Ad hæc,
 ut ex iis ipsis bonis, necessaria Ecclesiæ
 ministeria, paræciæ, Scholæ, elemosynæ,
 loca,

loca, hospitalia pauperum, & afflictorum, Sæcul XVI.
 sicut olim constituta fuerunt, ita nunc et A.C. 1555.
 iam constituentur, & foveantur, non ha-
 bita ratione, utrius illi sint religionis,
 quorum in usus hoc subsidium, & alimo-
 nia confertur. XIV. quodsi propter hanc
 alimoniam, ejusque modos lis oriatur, &
 disceptatio, de consensu partium arbitri
 deligantur, qui facta notione intra se-
 mestre tempus decernant, & statuam, quan-
 tum in ejusmodi usus, & ministeria de-
 cidi, & conferri debeat: XV. interea
 dum lis pendet, ii, quorum est conferre
 subsidium in eos usus, non impediuntur
 in sua possessione, verumtamen quod anti-
 quitus dare solebant, nunc etiam conferant,
 donec lis expediatur.

§. XXI.

Pontificis querelæ contra hoc decretum.

Ferdinandi responsum.

Quamprimum summus Pontifex de hoc *Pallav. l. 13.*
 decreto fuerat certior factus, mox *c. 14. n. 1. & 2*
 per Nuntium suum Delphinum apud
 Ferdinandum Regem graviter quereba-
 tur; verum hic in superhabitis ejusmo-
 di querelis ita respondit: „aperta ne-
 cessitas me ab omni culpa reddit im-
 munem, nec aliud præter maximum
 „Religionis augmentum quæro.“ Quin
 imo referunt, quod Cæsar comperiens
 Pontificis indignationem propter hoc
 decre-